

Z Warszawy do Genewy

W Niedzielę Palmową swoim kazaniem podzielił się z nami ks. dr Ireneusz Lukas. Było to jego pożegnalne kazanie przed wyjazdem na 10-letni kontrakt do Genewy, gdzie z dniem 1 kwietnia obejmuje stanowisko sekretarza Światowej Federacji Luterńskiej ds. Europy. Ks. Ireneusz jest skromnym człowiekiem, ale musimy wspomnieć, że wybrano go spośród wielu kandydatów. To bardzo ważne stanowisko i po raz pierwszy obejmuje je Polak.

Ks. Lukas nie spodziewał się, że zgotujemy mu tak uroczyste i wzruszające pożegnanie. Był piękny bukiet od Rady Parafialnej i naszej Parafii, gratulacje od Prezesa Rady i ks. dra

Dariusza Chwastka oraz pieśń chóru ze specjalną dedykacją. A po nabożeństwie długie rozmowy przy kawie w domu parafialnym.

Ks. Ireneusz Lukas urodził się w Republice Czeskiej (jest obywatelem polskim). Ukończył studia teologiczne w ChAT w 1996 roku, następnie pogłębiał wiedzę z zakresu teologii praktycznej na Uniwersytecie w Bernie, Uniwersytecie Humboldta w Berlinie oraz na studiach doktoranckich na Uniwersytecie w Lipsku. W 2014 roku obronił w ChAT doktorat na temat: „Kształcenie ekumeniczne. Studium dyskursu w protestantyzmie niemieckim”. Ponadto ks. Lukas jest absolwentem dwuletniego Podyplomowego Studium Wymowy w Akademii Teatralnej w Warszawie.

Po studiach był wikariuszem Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Trójcy w Warszawie. Następnie zajmował stanowisko szefa biura regionalnego dla Europy Środkowej i Wschodniej ŚFL, które mieści się w Bratysławie na Słowacji. Jego dalsza droga zawodowa to funkcje asystenta Biskupa Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, a także duszpasterza akademickiego studentów luteran ChAT. Od stycznia 2008 roku do teraz ks. dr Ireneusz Lukas zajmował stanowisko dyrektora Polskiej Rady Ekumenicznej w Warszawie. Był też doradcą Rady ŚFL i członkiem Komisji ds. Teologii i Ekumenizmu ŚFL. Regularnie współpracował z Konferencją Kościołów Europejskich w Brukseli i Światową Radą Kościołów w Genewie, brał udział w wielu europejskich i ogólnościowych konferencji ekumenicznych. Pracował jako nauczyciel akademicki w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej – w Katedrze Pedagogiki Religii i Kultury oraz Katedrze Teologii Praktycznej. Od 2015 r. był też członkiem zespołu roboczego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych ds. przeciwdziałania przestępstwom z nienawiści.

Ks. Lukas włada biegle zarówno językiem niemieckim, jak i angielskim. Jest również autorem artykułów naukowych i popularnonaukowych publikowanych w Polsce i za granicą. Jedną z jego pasji jest muzyka – świetnie gra na skrzypcach, w czasach studenckich prowadził chór studentów teologii ewangelickiej. Jest ojcem dwójki dzieci i mężem Danuty.

Jolanta Janowska

Czy żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana. On zmartwychwstał i jest naszym zmartwychwstaniem i życiem. Nie tamujemy naszych łez, nie ukrywamy naszego płaczu, ale wierzymy, choć w bólu, dotykając jak Tomasz uczeń Jezusa, ran naszego Pana, aby być pewni Jego miłości. Rany Chrystusa są znakiem miłości, która weszła w otchłań śmierci, aby darować nam nowe życie, abyśmy w śmierci naszej byli pewni, że On, nasz Zmartwychwstały Pan, żywy Bóg tam, w naszej śmierci jest. Cierpiąc, ale dotykając też znaków cierpienia Chrystusa, wyznawajmy jak Tomasz – Pan mój i Bóg mój.

W naszą egzystencję wpisana jest śmierć. Przez wiarę wielkanocną, przez rany Chrystusa, nie należymy jednak do śmierci, lecz do życia. Niechaj ta Chrystusowa miłość i dzisiaj nas ogarnie, a my w słabości w cierpieniu i bólu naszym dotykajmy krzyżowych ran Chrystusa i wyznawajmy – Pan mój i Bóg mój, dla pojednania, dla pokoju, dla dzielenia się życiem w miłości. Dopomóż nam do tego Panie Jezu. Amen

ks. bp Mieczysław Cieślak, 11 kwietnia 2010

Modlitwa za Nich

Boże daj siłę, pozwól wierzyć
Że ćwierć sekundy, i mniej jeszcze
Wcześniej choć i najmniejsze mgnienie
Zdażył tam Anioł miłosierny
Twój posłaniec
Oślonił Ich swym skrzydłem, wyrwał
Uniósł i przygarnął
Zanim runęli
Bo nie umiera tu na Ziemi
Duch sprawiedliwy, Wola prawa
Miłość czysta
Dla takiej wiary daj moc Panie
Że tam upadła w lesie katyńskim
Materia roztraskana tylko
A byli więci
Do Arki Twego Miłosierdzia
- Są ocaleni
Istoto licha
Lepianko człowiecza marna ...wierzysz tak?
- Wierzę Panie

Leszek Długosz, kwiecień 2010